

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. liepos 10 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitinės kodeksas – Muitinės deklaracija – Klaidingas Kombinuotosios nomenklatūros subpozicijos nurodymas – Pranešimas apie muito perskaičiavimą – Šio kodekso 78 straipsnis – Deklaracijos peržiūrėjimas – Sandorio vertės pakeitimas – Minėto kodekso 221 straipsnis – Skolos muitinei išieškojimo senaties terminas – Nutraukimas“

Byloje C-249/18

dėl 2018 m. balandžio 6 d. *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. balandžio 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Staatssecretaris van Financiën

prieš

CEVA Freight Holland BV

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Biltgen, teisėjai J. Malenovský ir L. S. Rossi (pranešėja),

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. vasario 14 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *CEVA Freight Holland BV*, atstovaujamos *advocaat* B. J. B. Boersma,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Bulterman ir J. M. Hoogveld,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos S. Jiménez García,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir F. Clotuche-Duvieusart ir M. Kocjan,

susipažinęs su 2019 m. kovo 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: nyderlandų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t. p. 307), iš dalies pakeisto 2000 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2700/2000 (OL L 311, 2000, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 10 t. p. 239; toliau – Muitinės kodeksas), 78 ir 221 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Staatssecretaris van Financiën* (finansų valstybės sekretorius, Nyderlandai; toliau – valstybės sekretorius) ir *CEVA Freight Holland BV* (toliau – *CEVA Freight*) ginčą dėl kai kurių šiai bendrovei pateiktų nurodymų sumokėti muitą teisėtumo.

Teisinis pagrindas

- 3 Reglamentas Nr. 2913/92 panaikintas ir pakeistas 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 450/2008, nustatančiu Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 145, 2008, p. 1). Vis dėlto remiantis pastarojo reglamento 188 straipsniu, jis netaikomas pagrindinei bylai, kalbant apie toliau nurodytas nuostatas. Iš tiesų, šiam ginčui taikomos Muitinės kodekso nuostatos.

- 4 Muitinės kodekso 29 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos muitų teritoriją <...>“

- 5 Šio kodekso 65 straipsnyje buvo nurodyta:

„Deklaranto prašymu jam gali būti leista padaryti vieną arba daugiau muitinės priimtos deklaracijos duomenų pakeitimų. Šie pakeitimai negali pakeisti deklaracijos tiek, kad ji galėtų būti taikoma ne toms prekėms, kurios pradžioje buvo joje nurodytos.

Tačiau jokių pakeitimų daryti neleidžiama, jeigu atitinkamo leidimo buvo paprašyta po to, kai muitinė:

- a) pranešė deklarantui, kad ketina patikrinti prekes, arba
- b) nustatė, kad tam tikri duomenys neteisingi, arba
- c) išleido prekes.“

- 6 Minėto kodekso 76 straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta:

„Tam, kad galėtų kiek įmanoma supaprastinti formalumų ir procedūrų atlikimo tvarką, tuo pat metu užtikrinama, kad operacijos būtų atliekamos tinkamu būdu, muitinė, laikydamasi sąlygų, nustatytų taikant Komiteto procedūrą, duoda leidimą:

<...>

- c) laikyti, kad prekėms atitinkama procedūra įforminta įtraukus jas į apskaitą; šiuo atveju muitinė gali nereikalauti, kad deklarantas pateiktų prekes muitinei.

<...>“

7 To paties kodekso 78 straipsnyje buvo nurodyta:

„1. Muitinė turi teisę savo iniciatyva arba deklaranto prašymu padaryti pakeitimus deklaracijoje po to, kai prekės jau išleistos.

<...>

3. Jeigu pakartotinai patikrinus deklaraciją arba atlikus tikrinimą po prekių išleidimo, paaiškėja, kad atitinkamos muitinės procedūros atlikimo tvarką reglamentuojančios nuostatos buvo taikomos remiantis neteisinga arba neišsamia informacija, muitinė, remdamasi naujai surinkta informacija, laikydama nustatytą nuostatų, imasi priemonių, būtinų susidariusiai padėčiai sureguliuoti.“

8 Muitinės kodekso 201 straipsnio 2 dalis buvo suformuluota taip:

„Skola muitinei atsiranda tuo metu, kai priimama atitinkama muitinės deklaracija.“

9 Šio kodekso 221 straipsnio 1–3 dalyse buvo numatyta:

„1. Įtraukus maito sumą į apskaitą, apie ją taikant atitinkamas procedūras turi būti pranešama skolininkui.

2. Jeigu mokėtina maito suma kaip orientacinė buvo nurodyta muitinės deklaracijoje, muitinė turi teisę pareikšti, kad apie ją nebus pranešta vadovaujantis 1 dalimi, jeigu nepaaiškės, kad nurodytoji maito suma neatitinka muitinės apskaičiuotos sumos.

Nepažeidžiant 218 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos taikymo, jeigu pasinaudojama ankstesniojoje pastraipoje numatyta galimybė, muitinės sprendimas išleisti prekes laikomas lygiaverčiu pranešimui, kuriuo skolininkas informuojamas apie maito sumos įtraukimą į apskaitą.

3. Pranešimas skolininkui nebegali būti pateikiamas pasibaigus trejų metų laikotarpiui nuo skolos muitinei atsiradimo dienos. Šis laikotarpis sustabdomas nuo 243 straipsnyje nustatyto skundo pateikimo dienos per visą laikotarpį, kol jis nagrinėjamas teisme.“

10 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), su pakeitimais, padarytais 1995 m. liepos 19 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 1762/95 (OL L 171, 1995, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 5 t., p. 422; toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 147 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Taikant [Muitinės] kodekso 29 straipsnį, faktas, kad prekės, kurios yra pardavimo objektas, yra deklaruotos išleidimui į laisvą apyvartą, laikomas požymiu kad jos buvo parduotos eksportui į Bendrijos muitų teritoriją. Vėlesnių perpardavimų iki muitinio įvertinimo atveju tik paskutinis pardavimas, po kurio prekės įvežamos į Bendrijos muitų teritoriją, arba Bendrijos muitų teritorijoje įvykęs pardavimas prieš prekėms įforminant išleidimo į laisvą apyvartą procedūrą yra toks požymis.

Kai deklaruojama pardavimo, įvykusio prieš paskutinį pardavimą, po kurio prekės buvo įvežtos į Bendrijos muitų teritoriją, kaina, muitinei privalu įrodyti, kad šis prekių pardavimas įvyko dėl eksporto į atitinkamą muitų teritoriją.

Taikomos 178–181a straipsnių nuostatos.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 11 *CEVA Freight*, kaip muitinės tarpininkė, importuotojų prašymu parengė supaprastintas išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijas pagal Muitinės kodekso 76 straipsnio 1 dalies c punkte numatytą procedūrą.
- 12 2010 m. spalio 1–31 d. *CEVA Freight* parengė tokias deklaracijas siekdama išleisti į laisvą apyvartą įvairių modelių medijos leistuves. Šiuo tikslu ji priskyrė šias leistuves prie Kombinuotosios nomenklatūros tarifo 8471 70 50 ir 8517 62 00 subpozicijų, kurios atitiko 0 % maito tarifą. Todėl muitinė minėtas medijos leistuves išleido neapmokestintas importo maitais.
- 13 2011 m. patikrinęs šias deklaracijas muitinės inspektorius manė, kad aptariamoms medijos leistuvėms turėjo būti priskirtos prie Kombinuotosios nomenklatūros tarifo 8521 90 00 subpozicijos, kuri atitiko 13,9 % maito tarifą.
- 14 2013 m. vasario 22 d. raštu šis inspektorius informavo *CEVA Freight* apie ketinimą perskaičiuoti maitus. Perskaičiuodamas maitus, šis inspektorius nustatė medijos leistuvių maitinę vertę pagal *CEVA Freight* deklaruotą kainą, t. y. kainą, už kurią importuotojai pardavė medijos leistuves.
- 15 2013 m. vasario 27 d. savo atsakyme muitinės inspektoriumi remdamasi Muitinės kodekso 78 straipsniu *CEVA Freight* paprašė peržiūrėti muitinės vertę ir ją skaičiuoti pagal mažesnę kainą, kurią sąskaitose faktūrose nurodė Azijoje įsteigti medijos leistuvių gamintojai importuotojams, nes ja taip pat gali būti remiamasi apskaičiuojant muitinės vertę.
- 16 Šis inspektorius pateikė bendrą 2013 m. vasario 28 d. pranešimą apie mokesčius, kuriame, be kita ko, buvo pateikti nurodymai atlikti mokėjimus pagal aptariamą importą deklaracijas. Šį vertinimą *CEVA Freight* gavo 2013 m. kovo 4 d.
- 17 *CEVA Freight* pateikė skundą dėl minėtų nurodymų atlikti mokėjimus, kuriame ji pakartojo savo prašymą dėl peržiūrėjimo.
- 18 Kadangi muitinės inspektorius iš esmės atmetė šį prašymą, *CEVA Freight* pareiškė ieškinį *Amsterdamo Gerechtshof* (Amsterdamo apeliacinis teismas, Nyderlandai), o šis teismas 2016 m. vasario 10 d. sprendimu nurodė jam priimti sprendimą dėl prašymo dėl peržiūrėjimo. Tada valstybės sekretorius pateikė kasacinį skundą dėl šio sprendimo *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas).
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad nėra ginčijama, jog tą dieną, kai *CEVA Freight* pateikė savo muitinės deklaracijas, ji neturėjo jokių abejonių dėl Įgyvendinimo reglamento 147 straipsnio 1 dalies, siejamos su Muitinės kodekso 29 straipsniu, aiškinimo ar taikymo. Jis nurodo, kad vis dėlto ši bendrovė manė, kad, kadangi medijos leistuvės galėjo būti importuojamos be jokių maitų, jų kainos dydžio nurodymas neturėjo jokio poveikio. Šis teismas nurodo, kad nagrinėjant bylą šiame teisme valstybės sekretorius teigia, jog, norint peržiūrėti deklaraciją pagal Muitinės kodekso 78 straipsnį, nesvarbu, ar deklarantas padarė klaidą, ar ne. Tik kai deklaracijoje nurodyti duomenys yra „neteisingi“ arba „neišsamūs“, ją būtų galima peržiūrėti.
- 20 Anot minėto teismo, tikrai gali būti laikoma, kad deklarantas, nesant jokio deklaracijos duomenų neteisingumo, privalo laikytis savo deklaruotų duomenų ir privalo atsizvelgti į tai, kad šiuos duomenis muitinė turi galėti panaudoti be jokių išlygų, įskaitant skolos muitinei sumos patikrinimą. Vis dėlto nei Muitinės kodekso arba Įgyvendinimo reglamento esminės nuostatos, nei šių nuostatų tikslas neprieštarauja tam, kad priėmus muitinės deklaraciją deklarantas pateiktų kitų papildomų duomenų, kad būtų nustatyta atitinkamų prekių muitinė vertė. Šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad ginčo, kurį jis nagrinėja, aplinkybėmis muitinė privalėtų sumažinti prekių muitinę vertę, neatsizvelgdama į tai, ar deklarantas padarė klaidą.

- 21 Be to, *CEVA Freight*, kuri pateikė priešpriešinį apeliacinį skundą, visų pirma tvirtina, kad *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas) pažeidė Muitinės kodekso 221 straipsnio 3 dalį, nes nusprendė, kad pranešimas apie mokesčius nebuvo per vėlai priimtas, o iš tiesų apskaičiuojant toje nuostatoje numatytą senaties terminą reikėtų atsižvelgti į pranešimo apie mokesčius išsiuntimo datą, kaip tai numatyta pagrindinėje byloje taikomose nacionalinėse nuostatose, o ne į tą datą, kai skolininkas gavo pranešimą apie mokesčius. Vadinasi, kyla klausimas, ar įvykdyta šio kodekso 221 straipsnio 3 dalyje nustatyta sąlyga, pagal kurią pranešimas skolininkui turi būti pateiktas per trejus metus nuo skolos muitinei atsiradimo, jeigu skolininkas iki to laikotarpio pabaigos negavo pranešimo.
- 22 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad minėto kodekso 221 straipsnio 1 dalyje nurodyta pranešimo tvarka yra kiekvienos valstybės narės vidaus teisės sistemos dalykas. Jis kelia klausimą, ar dėl to valstybės narės turi nustatyti datą, kada laikoma, kad pranešimas skolininkui yra pateiktas, ar šios datos nustatymo tvarka yra Sąjungos teisės klausimas. Tokiu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat klausia, ar šiuo tikslu reikėtų atsižvelgti į šio pranešimo išsiuntimo ar į gavimo datą.
- 23 Atsižvelgdamas į šiuos argumentus *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar [Muitinės kodekso] 78 straipsnį reikia aiškinti taip, kad deklarantas, atlikdamas buhalterinę apskaitą, gali, remdamasis [Įgyvendinimo reglamento] 147 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, *a posteriori* pasirinkti kitą, žemesnę importuotų prekių sandorio kainą tam, kad sumažintų skolą muitinei?
2. a) Ar, taikant [Muitinės kodeksą], laiko momento, kada skolininkui buvo pranešta apie skolą muitinei, nustatymas yra Sąjungos teisės klausimas?
b) Jei į antrojo klausimo a punktą būtų atsakyta teigiamai, ar [Muitinės kodekso] 221 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad joje minimą pranešimą skolininkas privalo būti gavęs per trejų metų laikotarpį nuo skolos muitinei atsiradimo dienos, ar pakanka, kad pranešimas per šį laikotarpį skolininkui buvo išsiųstas?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 24 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Muitinės kodekso 78 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad kai deklarantas gali pasirinkti prekių, parduotų eksportuoti į Sąjungos teritoriją, kainą, kuri gali būti laikoma pagrindu muitinei vertei nustatyti, remdamasis šiuo 78 straipsniu jis gali prašyti peržiūrėti jo parengtą muitinės deklaraciją, kad būtų pakeista iš pradžių nurodyta kaina į žemesnę sandorio kainą siekiant sumažinti skolą muitinei.
- 25 Siekiant atsakyti į šį klausimą primintina, kad iš Muitinės kodekso 29 straipsnio ir iš Įgyvendinimo reglamento 147 straipsnio matyti, jog, kai vėliau prekės perparduodamos importuoti į Sąjungos muitų teritoriją, importuotojas iš kiekvienam šiam pardavimui sutartų kainų gali pasirinkti tą, kurios pagrindu jis nustatys aptariamų prekių muitinę vertę su sąlyga, kad jis gali muitinei pateikti visus reikalingus su pasirinkta kaina susijusius duomenis bei dokumentus (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 28 d. Sprendimo *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128, 27–31 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).

- 26 Be to, pagal šio kodekso 65 straipsnį deklaranto prašymu jam gali būti leista padaryti vieną arba daugiau muitinės priimtą deklaraciją duomenų pakeitimų. Tai reiškia, kad deklarantas gali vėl kreiptis dėl kainos, kurią jis pasirinko kaip pagrindą atitinkamų prekių muitinei vertei nustatyti.
- 27 Kaip primena Komisija, dėl 1979 m. liepos 24 d. Tarybos direktyvos 79/695/EEB dėl prekių išleidimo į laisvą apyvartą procedūrų suderinimo (OL L 205, 1979, p. 19) 8 straipsnio 1 dalies a punkto, kurio nuostatos yra beveik tokios pačios kaip Muitinės kodekso 65 straipsnio antros pastraipos c punkto, Teisingumo Teismas jau patikslino, kad kai importuotojas rėmėsi viena iš kainų, kuriomis galima remtis nustatant muitinę vertę, jis negali keisti šios deklaracijos po to, kai prekės buvo išleistos į laisvą apyvartą (1990 m. birželio 6 d. Sprendimo *Unifert*, C-11/89, EU:C:1990:237, 21 punktą).
- 28 Vis dėlto, nors prieš pradėdant taikyti Muitinės kodeksą 1994 m. sausio 1 d. buvo uždrausta, kad deklarantas pataisytų savo deklaraciją po prekių išleidimo, šio kodekso 78 straipsnyje aiškiai nustatyta, kad nuo tos dienos muitinė gali peržiūrėti muitinės deklaraciją deklaranto prašymu, pateiktu po prekių išleidimo (2005 m. spalio 20 d. Sprendimo *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 61 ir 62 punktai).
- 29 Taigi Muitinės kodekso 65 ir 78 straipsniuose numatytos dvi skirtingos tvarkos, taikomos duomenų, kuriais remiantis nustatoma muitinė vertė, pagal kurią apskaičiuojamas importo muitis, galimiems pakeitimams atitinkamai prieš ir po prekių išleidimo į rinką (2005 m. spalio 20 d. Sprendimo *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 64 punktą).
- 30 Viena vertus, pagal šį 65 straipsnį deklarantas turi teisę pats vienašališkai pakeisti muitinės deklaracijos duomenis prieš prekių išleidimą į rinką. Ši teisė aiškinama tuo, kad iki prekių išleidimo į rinką muitinė gali, jei reikia, lengvai patikrinti pakeitimų tikslumą fiziškai patikrinusi prekes. Be to, pakeitimas gali būti atliktas muitinei dar nenustačius importo maito sumos (2005 m. spalio 20 d. Sprendimo *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 65 punktą).
- 31 Kita vertus, Muitinės kodekso 78 straipsnis numato siauresnę tvarką. Šis straipsnis taikomas po to, kai prekės išleistos į apyvartą, kai prekių pateikimas gali būti neįmanomas ir importo maito suma jau nustatyta. Pagal šį straipsnį deklaranto prašomas patikrinimas pavedamas muitinės įstaigai, suteikiant jai teisę įvertinti ir jo principą, ir rezultatą (2005 m. spalio 20 d. Sprendimo *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 66 punktą).
- 32 Šio kodekso 78 straipsnio 3 dalyje nedaromas skirtumas tarp tų klaidų arba trūkumų, kuriuos galima pataisyti, ir tų, kurių pataisyti negalima. Šioje nuostatoje įtvirtintos sąvokos „neteisinga arba neišsami informacija“ turi būti aiškinamos kaip apimančios ir fakto klaidas arba trūkumus, ir taikomos teisės aiškinimo klaidas (2005 m. spalio 20 d. Sprendimo *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 63 punktą).
- 33 Vadinas, reikia patikrinti, ar *CEVA Freight* deklaracijose yra neteisingų arba neišsamių duomenų, susijusių su prekių kaina, į kurią turi būti atsižvelgta nustatant jų muitinę vertę.
- 34 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad *CEVA Freight* deklaruota kaina buvo prekių pardavimo kaina, kurią taikė bendrovės, kurių vardu *CEVA Freight* pateikė šias deklaracijas, ir todėl ši kaina iš esmės yra teisinga ir *CEVA Freight* neketino prašyti jos ištaisyti.
- 35 Tačiau tai taip pat reiškia, kad *CEVA Freight* savo deklaracijose nurodžiusi, kad prekės turėtų būti klasifikuojamos pagal neteisingą tarifo subpoziciją, padarė teisės klaidą aiškindama teisę.
- 36 Tokia klaida aiškiai turėjo įtakos pasirenkant tų prekių sandorio vertę, t. y. faktiškai už eksportuoti į Sąjungą parduotas prekes sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuria remiantis galima nustatyti jų muitinę vertę pagal Muitinės kodekso 29 straipsnį ir Įgyvendinimo reglamento 147 straipsnį.

- 37 Iš tiesų šių deklaracijų pateikimo momentu *CEVA Freight* neteisingai manė, kad atitinkamos prekės turėjo būti priskiriamos prie tarifo subpozicijos, kuriai buvo numatytas 0 % muitas, todėl šių prekių sandorio vertė neturėjo įtakos jos skolos muitinei sumai. Remdamasi šiuo klaidingu Muitinės kodekso ir ypač taikytinos tarifo subpozicijos apibrėžties aiškinimu, *CEVA Freight* nurodė kainą, į kurią turėjo būti atsižvelgiama nustatant muitinę vertę. Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos aiškiai matyti, kad jeigu aptariamų deklaracijų pateikimo dieną *CEVA Freight* būtų teisingai aiškinusi taikytiną subpoziciją, kuri atitiko 13,9 % muitą, ji būtų nurodžiusi žemesnę sandorio vertę, kad sumažintų savo skolos muitinei sumą.
- 38 Taigi, kai dėl tokios deklaranto padarytos taikytinos teisės aiškinimo klaidos jis nurodė perparduotų prekių didesnę sandorio vertę kaip pagrindą jų muitinei vertei nustatyti, ši klaida negali būti laikoma pasirinkimu, kuris iš esmės yra sąmoningas (šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 20 d. Sprendimo *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 69 punktą).
- 39 Vadinas, atsižvelgiant į šio sprendimo 32 punkte nurodytą jurisprudenciją, deklaranto muitinės deklaracijoje nurodyta tokia sandorio vertė, kaip pagrindinėje byloje, yra neteisinga informacija, kaip apibrėžta Muitinės kodekso 78 straipsnyje, kuri suteikia muitinei teisę peržiūrėti tą deklaraciją.
- 40 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip, jog Muitinės kodekso 78 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad kai deklarantas gali pasirinkti prekių, parduotų eksportuoti į Europos Sąjungos teritoriją, kainą, kuri gali būti laikoma pagrindu muitinei vertei nustatyti, ir kai atlikus *a posteriori* patikrinimą paaiškėja, jog jo parengtoje muitinės deklaracijoje padaryta atitinkamų prekių muitinio klasifikavimo klaida, dėl kurios taikomas didesnis muitas, remdamasis šiuo 78 straipsniu jis gali prašyti peržiūrėti šią deklaraciją, kad būtų pakeista iš pradžių nurodyta kaina į žemesnę sandorio kainą siekiant sumažinti jo skolą muitinei.

Dėl antrojo klausimo

- 41 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Muitinės kodekso 221 straipsnio 1 ir 3 dalys turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas galima nustatyti datą, kada pranešimas skolininkui apie maito sumą siekiant nutraukti trejų metų skolos muitinei senaties terminą laikomas pateiktu, ir, atsakius teigiamai, ar reikia atsižvelgti į muitinės pranešimo išsiuntimo dieną, ar į dieną, kai šį pranešimą gavo skolininkas.
- 42 Siekiant atsakyti į šį klausimą reikėtų pažymėti, kad pagal Muitinės kodekso 221 straipsnio 1 dalį apie maito sumą skolininkui turi būti pranešta tinkamu būdu, kai tik ji įrašoma į apskaitą.
- 43 Šio 221 straipsnio 3 dalimi Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė suderinti terminą, per kurį muitinė turi pateikti minėtą pranešimą ir šio termino skaičiavimo pradžią. Vis dėlto jis nenurodė nei šio pranešimo pateikimo atitinkamų procedūrų, nei datos, kurią jis turi būti pateikiamas, kad būtų nutrauktas minėtas senaties terminas. Tai paaiškina aplinkybė, kad, kaip jau pažymėjo Teisingumo Teismas, pagal Muitinės kodekso 221 straipsnio 3 dalį ši taisyklė taikoma tik pranešimui skolininkui apie maito sumą ir ją įgyvendinti privalo tik nacionalinės muitinės institucijos, kompetentingos siųsti tokius pranešimus (šiuo klausimu žr. 2003 m. kovo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, C-156/00, EU:C:2003:149, 63 ir 64 punktus ir 2018 m. kovo 15 d. Sprendimo *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 81 punktą).
- 44 Kadangi Sąjungos teisės aktuose muitų srityje nėra nuostatų, susijusių su sąvokos „atitinkamos procedūros“ turiniu, arba nuostatų, suteikiančių kitiems subjektams nei valstybės narės ir jų institucijos kompetenciją nustatyti minėtas procedūras, konstatuotina, jog jos nustatomos pagal valstybių narių vidaus teisės sistemas, ir, vadovaudamasi nacionalinės teisės procesinėmis ir materialinėmis nuostatomis, nacionalinės institucijos įgyvendina šiuos teisės aktus (šiuo klausimu žr. 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *Molenbergnatie*, C-201/04, EU:C:2006:136, 52 ir 53 punktus).

- 45 Todėl valstybės narės turi nustatyti datą, kada laikoma, kad skolininkui buvo pranešta apie mokėtiną maito sumą. Taigi Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę patikslinti, kad bet koku atveju tai yra kompetentingų valstybės institucijų pareiga užtikrinti pranešimą, kuris leistų už skolą muitinei atsakingam asmeniui tiksliai žinoti savo teises (2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *Molenbergnatie*, C-201/04, EU:C:2006:136, 53 punktas).
- 46 Galiausiai svarbu pažymėti, kad atitinkamų procedūrų, kuriomis vadovaujantis pranešama skolininkui apie maito sumą siekiant sustabdyti Muitinės kodekso 221 straipsnio 3 dalyje įtvirtiną senaties terminą, nustatymas yra procesinė tvarka, kuria siekiama apsaugoti teisės subjekto, kaip antai *CEVA Freight*, iš Sąjungos teisės kildinimą teisę, t. y. suėjus minėtam terminui nebebūti skolingam jokio maito už atitinkamų prekių importą į Sąjungos muitų teritoriją.
- 47 Darytina išvada, kad valstybės narės, kai nustato datą, kurią laikoma, kad skolininkui yra pateiktas pranešimas, ir kurią pagal Muitinės kodekso 221 straipsnio 3 dalį nutraukiamas senaties terminas, turi užsitikrinti, jog taikytinos nacionalinės nuostatos nebus mažiau palankios nei taikomos panašioms nacionaline teise grindžiamoms procedūroms (lygiavertiškumo principas) ir dėl jų naudojimosi Sąjungos teisėje nustatytais teisėmis netaps praktiškai neįmanomas arba pernelyg sudėtingas (veiksmingumo principas) (šiuo klausimu žr. 2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Barth*, C-542/08, EU:C:2010:193, 17 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 48 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip, jog Muitinės kodekso 221 straipsnio 1 ir 3 dalys turi būti aiškinamos taip, kad laikydamosi veiksmingumo ir lygiavertiškumo principų valstybės narės turi nustatyti datą, kada pranešimas skolininkui apie maito sumą siekiant nutraukti trejų metų skolos muitinei senaties terminą, kuriam pasibaigus išnyksta skola muitinei, laikomas pateiktu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 49 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto 2000 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2700/2000, 78 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad kai deklarantas gali pasirinkti prekių, parduotų eksportuoti į Sąjungos teritoriją, kainą, kuri gali būti laikoma pagrindu muitinei vertei nustatyti, ir kai atlikus *a posteriori* patikrinimą paaiškėja, jog jo parengtoje muitinės deklaracijoje padaryta atitinkamų prekių muitinio klasifikavimo klaida, dėl kurios taikomas didesnis maitas, remdamasis šiuo 78 straipsniu jis gali prašyti peržiūrėti šią deklaraciją, kad būtų pakeista iš pradžių nurodyta kaina į žemesnę sandorio kainą siekiant sumažinti jo skolą muitinei.**
- 2. Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2700/2000, 221 straipsnio 1 ir 3 dalys turi būti aiškinamos taip, kad laikydamosi veiksmingumo ir lygiavertiškumo principų valstybės narės turi nustatyti datą, kada pranešimas skolininkui apie maito sumą siekiant nutraukti trejų metų skolos muitinei senaties terminą, kuriam pasibaigus išnyksta skola muitinei, laikomas pateiktu.**

Parašai.